

Kar Tavşanının Haritası

Yavuz DEMİRKIRAN

Kar Tavşanının Haritası

Yavuz DEMİRKİRAN

Kar Tanesi adlı tavşan karlı sabahları çok severdi. Gri uçlu kulaklarıyla beyaz tüyleri kar yığınlarına karışır, kırmızı meyve rengi atkısı onu sıcak tutardı. Bir gün yuvasının yakınında zıplarken taze karın altında tuhaf bir tümsek fark etti. Patisiyle kar tanelerini süpürdü ve ince bir iple bağlanmış katlanmış bir harita buldu. 'Bu da ne?' diye fısıldadı, yuvarlak kara gözleri merakla kocaman açılmıştı.

Kar Tanesi haritayı dedesi Devedikenine götürdü. Yaşlı tavşan yuvarlak gözlüklerini düzeltti ve haritayı dikkatle inceledi. 'Bu, karlı dağa çıkan bir patıkayı gösteriyor,' dedi, sıcak kehribar gözleri parıldayarak. 'Uzun zamandır unutulmuş eski bir barınağa gidiyor. Dikkatli bir göz saklı şeyleri bulabilir.' Kar Tanesi'nin küçük pembe burnu heyecanla seğirdi. 'Onu görmek istiyorum!' dedi.

Dede Devedikeni patisine hafifçe vurdu. 'Merak güzel bir şeydir, ama çantanı al ve dikkatli ol.' Kar Tanesi biraz fındık ve sıcak bir battaniye hazırladı. Dedesine sarılıp vedalaştı ve yola koyuldu. Haritanın ilk işaretlerini izlerken ayaklarının altında kar gıcırdadı. Önünde dağ yükseliyordu, bembeyaz ve sessiz. 'Bunu başarabilirim,' dedi, kabarık kuyruğu cesur bir heyecanla kıpırdarak.

Patika, dalları karla ağırlaşmış uzun çam ağaçlarının arasından kıvrılıyordu. Kar Tanesi haritayı sık sık kontrol ediyor, kayaların ve ağaçların şekillerini karşılaştırıyordu. 'Eğri çamı ara,' diyordu harita. Onu buldu ve sola döndü. Rüzgâr hafifçe esiyordu ama kırmızı atkısı onu sıcacık tutuyordu. Kendini gerçek bir kâşif gibi hissediyordu, her adım yeni bir keşifti. Dağ onu karşılıyor gibiydi.

Yolun yarısında Kar Tanesi minik bir ciyaklama duydu. Sesi izledi ve bir kar yığınının gömülmüş küçük bir fare buldu. Sadece sarı meşe palamudu şapkası ve mavi düğmeli ceketini görünüyordu. 'İmdat!' diye bağırdı. Kar Tanesi patileriyle hızla kazdı. 'Ben Pip,' dedi fare, titreyerek. 'Karda yolumu kaybettim.' Kar Tanesi battaniyesini ona sardı. 'Benimle gelebilirsin,' dedi nazikçe.

Pip'in parlak kara gözleri minnetle parladı. 'Nereye gidiyorsun?' diye sordu. Kar Tanesi ona haritayı gösterdi. 'Eski bir barınağa,' dedi. 'Isınmak için iyi bir yer olabilir.' Pip başını salladı. 'Bir şeyleri tamir etmeyi biraz bilirim,' dedi. 'Sana yardım edeceğim!' Birlikte dağa tırmanmaya devam ettiler, Pip derin kara girmemek için Kar Tanesi'nin çantasına binmişti.

Patika dikleřti ama Kar Tanesi'nin cesur kalbi onu yrtmeye devam etti. Harita onları kayalık bir ıkıntıya gtrd. Orada, karın yarı gizlediđi kk ahřap bir barınak duruyordu. atısı kmř, kapısı gevřek sallanıyordu. 'zgn grnyor,' dedi Pip. Kar Tanesi'nin kulakları dřt, ama sonra dedesinin szlerini hatırladı. 'Dikkatli bir gz saklı řeyleri bulabilir,' dedi. 'Daha yakından bakalım.'

İçerisi tozlu ve soğuktu. Kırk bir pencereden kar içeri girmişti. Ama Kar Tanesi taş bir şömine, küçük bir masa ve ahşap bir yatak gördü. 'Sadece biraz sevgiye ihtiyacı var,' dedi. Pip etrafta koşturup onarılması gerekenleri gösterdi. 'Pencereyi dallar ve yosunla onarabiliriz,' diye önerdi. Kar Tanesi başını salladı. 'Ben de yeri kuyruğumla süpürebilirim!' İkisi de kıkırdadı.

Kar Tanesi ve Pip çok çalıştı. O dallar toplarken Pip yosun ve ince dallar buldu. Pencereyi kapattılar ve soğuk rüzgârın ıslığı kesildi. Kar Tanesi kabarık kuyruğuyla yeri temizleyene kadar süpürdü. Pip duvarlardaki çatlakları kuru otlarla doldurdu. 'Bu çok eğlenceli!' diye ciyakladı. Barınak artık bir harabe gibi değil, küçük bir yuva gibi hissettiriyordu.

Sonra Kar Tanesi şöminede ateş yakmayı denedi. Kuru odun buldu ve iki taşı birbirine vurdu, ama kıvılcım çıkmadı. 'Ben deneyeyim,' dedi Pip. İki çubuğu hızla birbirine sürttü ve kısa süre sonra minik bir alev belirdi. Ateşi ince dallarla beslediler ve ateş çıtırdayarak yandı. Barınağı sıcaklık kapladı. 'Başardık!' diye sevinçle bağırdılar, ocağın etrafında dans ederek.

Güneş batmaya başlarken dışarıdan sesler duydular. Kar Tanesi kapıyı açtı ve iki yorgun yolcu gördü: bir sincap ve bir köstebek. 'Kaybolduk ve üşüyoruz,' dediler. 'Gelin!' Kar Tanesi onları içeri buyur etti. Pip onlara sıcak ateşi gösterdi ve Kar Tanesi'nin çantasındaki fındıkları paylaştı. Yolcular rahatlayarak iç çekti. 'Burada barınak bulmak ne harika bir sürpriz,' dedi sincap.

O gece hep birlikte ateşin etrafında oturup hikâyeler anlattılar ve güldüler. Kar Tanesi yaptıklarıyla gurur duydu. 'Soğuk bir yeri sıcak bir yuvaya dönüştürdük,' dedi. Pip başını salladı. 'Ve her şey karda saklı bir haritayla başladı.' Kar Tanesi dedesini düşünerek gülümsedi. 'Merak ve dikkatli bakmak harika şeylere yol açabilir,' dedi yumuşak bir sesle.

Sabah yolcular Kar Tanesi ve Pip'e teşekkür edip yollarına devam ettiler. Kar Tanesi haritayı toplayıp dikkatlice çantasına geri koydu. 'Barınağı bir sonraki yolcu için hazır bırakmalıyız,' dedi. Şömineye kuru odun yığdılar ve küçük bir not bıraktılar: 'Hoş geldiniz! Sıcak kalın.' Sonra yorgun ama mutlu bir şekilde dağdan aşağı indiler.

Dede Devedikeni aşağıda bekliyordu. Kar Tanesi kırmızı atkısı dalgalanarak ona koştu. 'Barınağı bulduk ve onardık!' dedi. Ona Pip'i ve yolcuları anlattı. Yaşlı tavşan gülümsedi, kehribar gözleri parladı. 'Gördün mü?' dedi. 'Dikkatli gözlem ve cesur bir kalp büyük fark yaratabilir.' Kar Tanesi ona sımsıkı sarıldı.

Pip, Kar Tanesi'nin yuvasının yakınında kalmaya karar verdi. En iyi arkadaş oldular. Sık sık barınağı kontrol etmek için dağa tırmanır, taze odun ve sıcak bir battaniye bırakırlardı. Diğer hayvanlar da onu kullanmaya başladı ve karda güvenli bir sığınak yapan küçük tavşanla farenin ünü yayıldı. Kar Tanesi başkalarına yardım ettiğini bilerek mutlu oldu.

Böylece kar tavşanının haritası ormanın her yerinde anlatılan bir hikâye oldu. Kar Tanesi, merakın dikkatli bakışla birleşince soğuk ve unutulmuş bir yeri mutlu bir yuvaya dönüştürebileceğini öğrendi. Her kış yolcular, taze karın altında saklı gizli bir haritayı izleyen bir tavşan sayesinde dağdaki küçük barınakta sıcaklık ve dostluk bulur.